

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. J. N. E.**, živnostník s miestom podnikania D., IČO: X., zastúpeného advokátkou JUDr. J. G., E., M., proti žalovanému **N., spol. s r. o. "v likvidácii"**, **T. T., S.** IČO: X., o **obnovu konania**, vedenej na Okresnom súde v Martine pod sp. zn. 14Cb 70/2004, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2012, č. k. 2ObdoV/3/2012-97, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie sa **z a s t a v u j e .**

Žalovanému sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd v Martine uznesením z 2. júna 2010, č. k. 17Cb 64/2010-12 zamietol návrh na obnovu konania a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žilina ako súd odvolací vec prejednal a rozhodol uznesením z 15. novembra 2010, č. k. 13Cob 205/2010-24, ktorým napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Proti tomuto rozhodnutiu podal dovolanie žalobca. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací uznesením z 9. augusta 2011, č. k. 1Obdo 22/2011-76 dovolanie žalobcu odmietol a úspešnému žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal. Rozhodol tak

s odôvodnením, že proti napadnutému rozhodnutiu tento mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný.

Proti tomuto rozhodnutiu dovolacieho súdu žalobca podal opäť dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací uznesením z 28. februára 2012, č. k. 2ObdoV/3/2012-97 dovolanie žalobcu odmietol.

V odôvodnení rozhodnutia dovolací súd poukázal na ustanovenie § 10a ods. 2 O. s. p. a na skutočnosť, že žalobca podal dovolanie proti rozhodnutiu dovolacieho súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní proti rozhodnutiu odvolacieho súdu. Zdôraznil, že v danej veci bol odvolacím súdom Krajský súd v Žiline. Ďalej uviedol, že o návrhu žalobcu na obnovu konania vo veci vedenej na Okresnom súde v Martine pod sp. zn. 17Cb 64/2010 bolo právoplatne rozhodnuté už aj v dovolacom konaní, voči ktorému rozhodnutiu už nie je prípustný žiadny opravný prostriedok. Fakt, že žalobca dovolanie podal opakovane, čím napadol dovolaním aj rozhodnutie dovolacieho súdu, prípustnosť dovolania nezakladá. Požiadavka žalobcu, že trvá na rozhodnutí o jeho vlastníckych právach, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté aj v dovolacom konaní, je z hľadiska prípustnosti dovolania právne nemožná. Z rozhodnutí v prejednávanej veci nie je sporné, že o návrhu žalobcu na obnovu konania bolo riadne a právoplatne rozhodnuté, v súlade so zákonom. Nespokojnosť účastníka konania s výsledkom konania nie je zákonným dôvodom na opakované domáhanie sa jeho práv opätovným podávaním mimoriadneho opravného prostriedku. Námietku zaujatosti uvedenú v predmetnom dovolaní proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý rozhodoval ako dovolací súd, žalobca vzniesol z dôvodu nespokojnosti s výsledkom konania, a preto ju Najvyšší súd Slovenskej republiky označil za právne irelevantnú. Dôvody vylúčenia sudcov upravuje § 14 O. s. p. a nespokojnosť účastníka konania s celým súdom pre nesúhlas s napadnutým rozhodnutím nie je dôvodom na vylúčenie sudcu z prejednávania veci. Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov dovolanie žalobcu odmietol ako neprípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podal opätovne žalobca dovolanie. V dovolaní uviedol, že uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2012, sp. zn. 2ObdoV/3/2012 podpísala predsedníčka senátu JUDr. Jana Zemaníková, ktorá je voči nemu zaujatá. Ďalej namieta, že došlo k porušeniu jeho práv, lebo mal byť v dovolacom konaní zastúpený právnym zástupcom. Súdy mu upierajú právo ako

fyzickej osobe, porušujú zákon a bránia mu nadobudnúť späť jeho vlastníctvo. Trvá na tomto dovolaní a bude sa domáhať svojho práva na Ústavnom súde Slovenskej republiky a na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací / § 10a ods. 2 O. s. p./ po zistení, že dovolanie podal účastník konania včas /§ 240 ods. 1 O. s. p./, bez nariadenia dovolacieho pojednávania /§ 243a ods. 1 O. s. p./ predovšetkým skúmal, či sú splnené podmienky na preskúmanie napadnutého rozhodnutia v dovolacom konaní.

Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom tohto konania je žalobcom podané dovolanie proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorým bolo odmietnuté dovolanie žalobcu proti rozhodnutiu dovolacieho súdu. Čiže žalobca podáva opakovane dovolania proti rozhodnutiu dovolacích súdov.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci.

Občiansky súdny poriadok dbá na to, aby súdne konanie prebiehalo podľa presne stanovených pravidiel, ktorých dodržanie je predpokladom toho, aby konanie mohlo prebehnúť a aby súd mohol vydať rozhodnutie. Občianskym súdnym poriadkom sú stanovené podmienky, bez existencie ktorých nemôže dôjsť k rozhodnutiu vo veci samej. Preto zákon uložil súdu ex offio prihliadať na to, či nie je nedostatok podmienok konania nielen na začiatku konania, ale po dobu celého konania. Jednou z takých podmienok konania, na ktoré musí súd prihliadať, je aj funkčná príslušnosť.

Podľa ustanovenia § 10a ods. 2 O. s. p. o dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu rozhoduje senát toho istého súdu.

Ustanovenie § 10a O. s. p. upravuje funkčnú príslušnosť, ktorou sa určuje súd, ktorý je zákonom určený rozhodnúť o mimoriadnom opravnom prostriedku a citované ustanovenie upravuje funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na konanie o rozhodnutí o dovolaniach, smerujúcich proti rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho.

Citované ustanovenie o funkčnej príslušnosti sa premietlo aj do ustanovenia § 236 O. s. p., ktoré upravuje predmet dovolania. Podľa ustanovenia § 236 O. s. p. spôsobilým

predmetom dovolania môže byť len rozhodnutie, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa.

Je potrebné zdôrazniť, že Občiansky súdny poriadok neupravuje funkčnú príslušnosť súdu, ktorý by rozhodoval o opravnom prostriedku proti rozhodnutiam dovolacích súdov.

V prejednávanej veci žalobcom podaný mimoriadny opravný prostriedok smeruje proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorým odmietol dovolanie žalobcu ako neprípustné s odôvodnením, že nespokojnosť účastníka konania s výsledkom konania nie je zákonným dôvodom na opakované sa domáhanie jeho práv podávaním mimoriadnych opravných prostriedkov opakovane. Na uvedené stanovisko dovolací súd poukazuje aj v tomto rozhodnutí. Ďalej dovolací súd konštatoval, že nedostatok funkčnej príslušnosti na prejednanie dovolania podaného opakovane proti rozhodnutiu dovolacieho súdu je neodstrániteľným nedostatkom konania, pre ktorý dovolací súd dovolacie konanie podľa § 104 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. zastavil.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa ust. § 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 146 ods. 2 O. s. p. Žalovanému však v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu dovolací súd ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. mája 2012

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.